

PARAULES DE VIDA

La unitat dels cristians

Entre els dies 18 i 25 de gener, cristians de totes les esglésies i confessions, units demanem a Déu que tots els deixebles de Crist arribem a formar un sol poble en el qual no hi haja cap divisió. En fer-ho ens unim a l'oració de Jesús, que abans de patir la passió es va dirigir al Pare suplicant que tots els seus deixebles estigueren units amb la mateixa unió que hi ha entre ells. L'octavari d'oració per la unitat dels cristians ens ha de portar a fer nostra eixa súplica del Senyor.

El lema d'enguany està pres del llibre del Deuteronomi. Abans d'entrar en la terra promesa, Moïses dirigeix un llarg discurs al poble d'Israel recordant-li els preceptes de la Llei i exhortant-lo a complir-los. Si ho fan, podran prendre possessió de la terra i es mantindran com un poble unit. En la fidelitat als mandats de Déu es troba el secret del seu present i del seu futur. La Llei inclou preceptes envers Déu, el compliment dels quals és expressió de gratitud cap a Ell pel do de l'alliberament de l'esclavitud i per la terra que li donarà; i també exigències envers el proïsme, qui ha de ser considerat com un germà. Tots estan inspirats en un principi que els unifica i els dona sentit: «Actua sempre amb tota justícia» (16,20). La justícia és el fonament de la vida i de la unitat del Poble de Déu.

Si contemplem la realitat del nostre món veiem que l'arrel de les divisions i enfrontaments entre les persones i els pobles està en què, en comptes d'actuar moguts pel desig de cercar la justícia, sovint ens mou més l'obsessió de satisfer els nostres

interessos i ambicions. Quan això ocorre s'arriba a justificar qualsevol camí per tal que es realitzen els propis objectius. És llavors quan apareix la mentida i la injustícia en les relacions humanes i, com a conseqüència, les divisions en el si de les famílies, dels pobles i de les nacions.

La celebració anual de la Setmana d'Oració per la Unitat dels Cristians ha de ser viscuda, en primer lloc, com una crida que el Senyor ens dirigeix a tots els qui ens considerem deixebles seus, perquè aquesta dinàmica no s'introdueixca en les relacions entre els membres de cada comunitat cristiana ni tampoc entre les diferents esglésies. La llei fonamental que ha d'inspirar la vida de tots els creients en Crist, i fins i tot d'aquells que sense ser cristians creuen en Déu i el cerquen amb cor sincer seguint la veu de la seua consciència moral, hauria de ser el principi d'actuar sempre amb tota justícia. D'aquesta manera, els éssers humans, malgrat les diferències de religions i cultures, arribaríem a viure com una única família.

Els cristians sentim les divisions que hi ha entre nosaltres com quelcom no volgut pel Senyor. Per això hem de posar tots els mitjans al nostre abast per a superar-les: coneixement mutu, trobades fraternes, oració en comú, diàlegs teològics i doctrinals, etc... Cap d'ells produirà fruits si no actuem moguts pel desig de justícia. Això ens portarà a la cerca de la veritat i a una major estima entre nosaltres.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una mirada cristiana sobre la diversitat

Una mirada observadora sobre les persones i els grups humans produeix una sorpresa: la sorpresa de la diversitat. Repassant no més els membres de la pròpia família, o els grups als quals pertanyem, o els pobles que coneixem, constatem una diversitat enorme. No hi ha dues persones iguals, en manera de ser, en opinions, en decisions, ni dos grups iguals; cada grup està marcat per les persones que el constitueixen, amb accents diversos. I constatem també una qüestió important: hi ha maneres de ser i accents que són positius, i n'hi ha que són negatius.

No és fàcil saber viure la realitat de la nostra enorme diversitat. Aquest «saber viure la diversitat» forma part de la maduresa humana. Les paraules

de sant Pau en la segona lectura de la missa d'avui són una «mirada cristiana sobre la diversitat». Posa de relleu que cadascú té unes capacitats i unes disposicions determinades, distintes unes d'altres. I subratlla dues coses: la primera és que aquestes capacitats són obra de l'Esperit de Déu; i la segona, que són donades per al bé dels altres, de la comunitat. Això corregeix moltes reaccions que vivim quasi espontàniament i que, per tant, considerem com a normals i bones. Una és considerar les diferències com una irregularitat, com una mancança, o fins i tot com una ofensa i una agressió, i que cal corregir. Una altra és considerar que els grups i les comunitats humanes només poden anar bé quan són uniformes, o almenys

quan amaguen o callen les diferències. Els dos accents de sant Pau són senzills d'entendre però molt difícils de viure: les diferències no són pals a la roda sinó dons de l'Esperit, i les comunitats humanes han d'aprendre a créixer no en la uniformitat sinó en el pluralisme i l'enriquiment mutu.

Hi ha un aspecte que Pau aquí no planteja; i és quan les diferències en les opinions i les decisions són negatives i destructives de la comunió. Això necessita un plus de discerniment i de seny que no es pot plantejar ara i pot ser tema de reflexions properes.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

La unidad de los cristianos

Entre los días 18 y 25 de enero, cristianos de todas las iglesias y confesiones, unidos pedimos a Dios que todos los discípulos de Cristo lleguemos a formar un solo pueblo en el que no haya ninguna división. Al hacerlo nos unimos a la oración de Jesús, que antes de sufrir la pasión se dirigió al Padre suplicando que todos sus discípulos estuvieran unidos con la misma unión que hay entre ellos. El octavario de oración por la unidad de los cristianos nos debe llevar a hacer nuestra esa súplica del Señor.

El lema de este año está tomado del libro del Deuteronomio. Antes de entrar en la tierra prometida, Moisés dirige un largo discurso al pueblo de Israel recordándole los preceptos de la Ley y exhortándolo a cumplirlos. Si lo hacen, podrán tomar posesión de la tierra y se mantendrán como un pueblo unido. En la fidelidad a los mandatos de Dios se encuentra el secreto de su presente y de su futuro. La Ley incluye preceptos para con Dios, cuyo cumplimiento es expresión de gratitud hacia Él por el don de la liberación de la esclavitud y por la tierra que le va a dar; y también exigencias para con el prójimo, que debe ser considerado como un hermano. Todos están inspirados en un principio que los unifica y les da sentido: «Actúa siempre con toda justicia» (16,20). La justicia es el fundamento de la vida y de la unidad del Pueblo de Dios.

Si contemplamos la realidad de nuestro mundo vemos que la raíz de las divisiones y enfrentamientos entre las personas y los pueblos está en que, en vez de actuar movidos por el deseo de buscar la justicia, frecuentemente nos mueve más la obsesión de satisfacer nuestros intereses y ambiciones. Cuando esto ocurre se llega a justificar cualquier camino con tal que se realicen los propios objetivos. Es entonces cuando aparece la mentira y la injusticia en las relaciones humanas y, como consecuencia, las divisiones en el seno de las familias, de los pueblos y de las naciones.

La celebración anual de la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos debe ser vivida, en primer lugar, como una llamada que el Señor nos dirige a todos los que nos consideramos discípulos suyos, para que esta dinámica no se introduzca en las relaciones entre los miembros de cada comunidad cristiana ni tampoco entre las distintas iglesias. La ley fundamental que debe inspirar la vida de todos los creyentes en Cristo, e incluso de aquellos que sin ser cristianos creen en Dios y lo buscan con sincero corazón siguiendo la voz de su conciencia moral, debería ser el principio de actuar siempre con toda justicia. De este modo, los seres humanos, a pesar de las diferencias de religiones y culturas, llegaríamos a vivir como una única familia.

Los cristianos sentimos las divisiones que hay entre nosotros como algo no querido por el Señor. Por ello debemos poner todos los medios a nuestro alcance para superarlas: conocimiento mutuo, encuentros fraternos, oración en común, diálogos teológicos y doctrinales, etc... Ninguno de ellos producirá frutos si no actuamos movidos por el deseo de justicia, lo que nos llevará a la búsqueda de la verdad y a un mayor aprecio entre nosotros.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Trobada de catequistes de l'arxiprestat Ports-Baix Maestrat

El día 1 de diciembre, els catequistes i col·laboradors de les parròquies de l'arxiprestat Ports-Baix Maestrat ens vam reunir a Xert per a poder aprofundir sobre l'Advent amb una xerrada dels quatre diumenges de l'Advent. Va ser una estona de

pregària, descans i concreció amb materials per a la catequesi sobre l'Advent. Esperem que el començament d'aquesta trobada fos un començament que duri per a sempre.

Arxiprestat dels Ports Maestrat

Reunió dels responsables de sector dels EMD de Catalunya-Menorca

El curs 2018-2019 dels Equips Matrimonials de la Mare de Déu (EMD) segueix i es necessita avaluar, programar i coordinar diverses activitats. A més, s'ha de parlar d'altres que requereixen més esforç. Per tant, la previsió a mig termini es fa imprescindible.

El passat 1 de desembre es van reunir els responsables de sector de Catalunya-Menorca a la

parròquia de Santa Maria del Mar de Benicarló. Hi ha molt de treball fet i molt per fer per a poder gaudir del goig que representa ser un equip dels EMD i la riquesa que atresoren els matrimonis.

Hem de donar llum a la societat i en particular als matrimonis que són la base de l'Església domèstica i per això ens posem en camí, per moure fitxa.

Responsables del sector Tortosa B

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

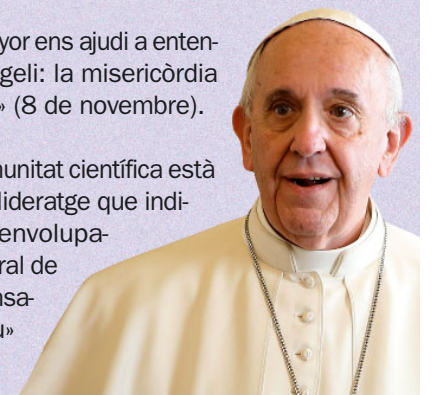
@Pontifex: «Esforcem-nos, amb la pregària i amb l'acció, en allunyar del cor, de les paraules

i dels gestos tota violència, per tenir cura de la casa comú» (6 de novembre).

@Pontifex: «Jesús ens crida a celebrar amb Ell, a estar a prop seu, a canviar de vida» (6 de novembre).

@Pontifex: «Que el Senyor ens ajudi a entendre la lògica de l'Evangelí: la misericòrdia a través del testimoni» (8 de novembre).

@Pontifex: «Avui la comunitat científica està cridada a construir un lideratge que indiqui solucions de desenvolupament sostenible i integral de tots els pobles, indispensable per construir la pau» (10 de novembre).

Trobada de postcomunió a l'Alberg de les Teresianes a Jesús

Un grup de 41 xiquets i xiquetes de post-comunió de les parròquies d'Alcanar, Sant Jaume d'Enveja, Sant Pere de Benicarló i Sant Josep Obrer i Santíssima Trinitat de la Ràpita van viure el cap de setmana del 30 de novembre al 2 de desembre uns dies de convivència a l'Alberg de les Teresianes, a Jesús. Van estar acompanyats per un bon grup de catequistes i mossens.

Joan Baptista ens va acompanyar en la trobada per ajudar-nos a descobrir l'entranya de l'Advent que encamina, amb un cor esperançat, cap a la celebració del Nadal. No va faltar de res: moments de pregària i de celebració de l'Eucaristia compartida amb la comunitat parroquial de Jesús, moments de gresca i de convivència, moments de taula i de bons aliments i moments de treball i reflexió a la llum de l'Advent. Ara cal continuar a les reunions setmanals a les parròquies el que aquí hem viscut i après i a esperar amb goig la propera trobada.

**Acció Catòlica General,
sector de xiquets**

Dos fines de semana de la Renovación Carismática

Dentro del marco de los 275 años de la construcción del templo San Bartolomé, se realizó entre el 24 y el 25 de noviembre un encuentro regional para servidores de toda Cataluña. Hubo 60 participantes, que recibieron un curso de formación a cargo del predicador Carlos Arguello, de México. Fueron días intensos de formación y celebración.

Del mismo modo, los días 1 y 2 de diciembre celebramos la Asamblea Diocesana, que se inició con la presencia y palabras de nuestro obispo Mons. Enrique Benavent. Participaron unas 70 personas. De nuevo impartió una charla Carlos Arguello. La charla se compuso de cuatro enseñanzas, testimonios, confesión y Eucaristía. También fueron días intensos de convivencia y preparación para la Navidad.

María Ángeles, RCC

AGENDA

- ▶ **Dilluns 21**, Jesús, Teresianes, Formació Permanent. Delegació clergat.
- ▶ **Dimarts 22**, Xert, Visita pastoral.
- ▶ **Divendres 25**, Jesús, Teresianes, a les 12 h, Missa de Sant Enric d'Ossó. / La Sénia, Pquia. de Sant Bartomeu, a les 20.30 h, pregària ecumènica.
- ▶ **Del 25 al 27**, Tortosa, monestir de Santa Clara, convivències per a joves.
- ▶ **Dissabte 26**, Tortosa, Patronat, a les 9.30 h, Assemblea de Mans Unides. / Tortosa, Seminari, a les 10 h, Jornada de Formació de Catequistes. / Xert, parròquia de l'Assumpció, a les 20 h, Missa estacional.
- ▶ **Diumenge 27**, Catí, parròquia de l'Assumpció, a les 12 h, Missa estacional. / Infància Missionera, Delegació de Missions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminate, prev. marianista; sant Vicenç Polloiti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. □ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. ■ **Tortosa**: Sant Francesc Gil de

Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Divendres [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dissabte [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21]. Sant

Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o bé, més breu: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa**: Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prev. fund. teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

Diumente II de durant l'any (C)

COMENTARI

A tu et diran: Jo-me-l'estimo

Si durant el temps de Nadal hem contemplat la manifestació de Déu en forma humana, aquest diumente ens presenta encara una altra manifestació de Déu: Ell és l'espòs de la humanitat, Déu està enamorat dels homes. Ho veiem en la primera lectura: *No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran: «Jo-me-l'estimo» i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor, t'estimarà i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella, el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.* Tot l'amor de Déu s'expressa en llenguatge d'enamorament. Si el poble podia pensar en algun moment que Déu l'havia abandonat (quan era a l'exili) certament no és així.

Amb aquest rerefons podem entendre millor l'evangeli, carregat tot ell de molts simbolismes (*l'aigua convertida en vi, les piques de pedra de la purificació, la «dona», la gran quantitat de litres...*) que van més enllà de la seva dimensió històrica. Així començà Jesús el seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria és a dir, manifesta el seu amor, Déu es revela en ell precisament en unes noces. Per a Joan els miracles són precisament «signes». Déu és l'espòs de la humanitat. *Les piques de pedra destinades a la purificació usuals entre els jueus* (totes les pràctiques de l'AT) ja han passat; ara ha arribat el vi nou que és la salvació que porta Jesús, que és el vi molt millor.

Podem veure la sobreabundància de la salvació en els carismes esmentats en la segona lectura: *Do d'una paraula profunda, de desglossar les veritats, de la fe, de donar la salut als malalts, de fer miracles, de profecia, de distingir si un esperit és fals o autèntic, de parlar llenguatges misteriosos, d'interpretar-los: tots són obra de l'únic Esperit.* Preguntem-nos quin és el nostre carisma que hem de posar al servei de l'Església, sabent sempre que tot és do de l'Esperit i no mèrit nostre.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 62,1-5)

Por amor a Sió no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una donzella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.